

KAIP IŠGYVENTI [PASAULINĮ] KARĄ?

Praktinis vadovas branduolinio sprogdimo,
karinių veiksmų ir politinių neramumų atveju

óbuolys.

KAIP IŠGYVENTI [PASAULINĮ] KARĄ?

o.

TURINYS

AR MŪSŲ PASAULIS STABILUS? / 9

AR MŪSŲ PASAULIS STABILUS?	11
Jei dar pagalvotume apie karo ar branduolinio karo grėsmę	13
Tikimės geriausio, ruoškimės blogiausiam	13
Taigi, kokia tikimybė, kad kariausime branduolinį karą	14
Branduolinio konflikto modeliavimas	16
Apokalipsės modeliavimas	19
<i>Doomsday</i> laikrodis	19
Imituotas branduolinis karas	20
Branduolinio karo pasekmės	21

JEI VISA TAI JAU VYKSTA / 23

MANO NAMAI – MANO TVIRTOVĖ	25
Palanki vieta	26
NAMAI YRA PRIEGLOBSTIS	34
Namų paruošimas	34
Buto daugiabutyje paruošimas	35
Individualaus namo paruošimas	37
Kaip rūsį paversti slėptuve	40
Ilgalaikės slėptuvės įrengimas	41
Būtinai slėptuvės atributai	42
Kaip pasistatyti požeminį bunkerį	45
KOKIAIS BŪDAIS BŪSITE PERSPĖTI	
APIE GRESIANTĮ PAVOJŲ	61
Kaip elgtis gavus perspėjimo pranešimą	61
Signalų reikšmė ir žingsniai	62

Kada gausite perspėjimo pranešimus	67
Kaip aktyvinti perspėjimo funkciją telefonuose, kad gautumėte perspėjimo pranešimus	68
KĄ DĖL SAVO SAUGUMO ESANT EKSTREMALIAJAI PADĖČIAI GALITE PADARYTI IŠ ANKSTO	70
Šeimos planas	70
Išvykimo krepšys	71
Išvykimo krepšio sudėtis	71
Maisto atsargos	73
 KAIP IŠGYVENTI ŠIUOLAIKINIO PASAULIO GRIŪTĮ / 75	
Pasiruošimas iš anksto	77
Jei tenka trauktis skubiai, be išankstinio pasiruošimo	85
Bendras daiktų, kurių jums prireiks, sąrašas	91
KAIP SUDARYTI EVAKUACIJOS PLANĄ	93
Pagrindinis šeimos planas	93
KAIP IŠGYVENTI KARĄ	97
Išgyventi po invazijos	97
Išlikite saugūs	99
Atsargų paieška	103
Išvenkite traumų ir ligų	109
Išlaikykite ramybę	112
KAIP PASIRUOŠTI BRANDUOLINIAM KARUI AR ATOMINĖS ELEKTRINĖS SPROGIMUI	114
Branduolinio ginklo sproginimo sukeliama pavojai	115
Kaip pasirengti branduoliniam sproginimui	116
Kaip apsaugoti save ir savo artimuosius sprogius branduoliniam ginklui	125

Kalio jodido (KI) tablečių vartojimas sprogus branduolinei bombai ar pasklidus radiacijai dėl atominės elektrinės avarijos	130
KAIP IŠGYVENTI ĮVYKUS	
BRANDUOLINIAM SPROGIMUI	132
KAIP IŠGYVENTI CHEMINĘ ARBA BIOLOGINĘ ATAKĄ	147
Galimi biologinio ginklo užkratai	156
Dujų ataka	160
KAIP PASIRUOŠTI	
ILGALAIKIAM IŠGYVENIMUI / 163	
Pradėkite nuo „Sąrašų sąrašo“	165
Norų ir poreikių suvokimas pasiruošimo plane	165
Apokalipsės savaitgalio praktika	166
Kiekvieno sąrašo rekomendacijos	167
ILGALAIKIO BŪSTO PASIRINKIMAS	180
Geriausios būstinės	185
Išlikimo bendruomenė	188
Ar verta įsitvirtinti didmiestyje	189
VIENTELĖ KELIONĖ IŠ PAVOJAUS ZONOS	197
Kuprinė dingimo iš pavojaus zonos atvejui	197
Papildomi rinkiniai	199
VISKAS PRIKLAUSO NUO JŪSŲ PAČIŲ	201
KOKIUS SVARBIUS DALYKUS	
DAR TURĖTUMĖTE ŽINOTI / 205	
KAIP PASIGAMINTI VANDENS VALYTVĄ	207
Vandens dezinfekavimas	207
Vandens filtravimas	210
Vandens distiliavimas	212

KAIP PASIGAMINTI ELEKTROS GENERATORIŲ	215
Įsigykite pagrindinius maitinimo elementus	215
Prijunkite pagrindinius maitinimo elementus	217
KUR RASTI PRIEDANGĄ	220
Kolektyvinės apsaugos statiniuose	220
Priedangose	220
NAUDOTI ŠALTINIAI	223

AR MŪSŲ PASAULIS
STABILUS?

Mūsų pasaulis jau patyrė daugybę nelaimių ir katastrofų. Pasaulio pabaigos pranašautojai prognozuoja pačius įvairiausius scenarijus: milžiniško meteorito kritimą, ledynų tirpimą, branduolinį karą, saulės blyksnį ar saulės užgesimą, priešiškos nežemiškos civilizacijos invaziją ir dar daug kitų. Tačiau mes vis dar gyvi. Bet tai nereiškia, kad nereikia žinoti, kaip išgyventi pasaulio pabaigą. Galų gale, mes gyvename pasaulyje, kur nieko negali prognozuoti.

Dar neseniai atrodė, kad mūsų pasaulis klesti. Turime nepriekaištingą sveikatos apsaugos sistemą, parduotuvių lentynos lūžta nuo milžiniško šviežio maisto asortimento, o telekomunikacijos veikia žaibo greičiu. Galime naudotis pigiu transportu, miestus jungia neblogai prižiūrimas kelių, magistralių, geležinkelių, kanalų, jūrų uostų ir oro uostų tinklas. Pirmąkart žmonijos istorijoje didesnė žmonių dalis gyvena miestuose. Silpnoji viso to pusė – per didelė painiava, per platus darbų pasidalijimas ir pernelyg ilgos tiekimo grandinės. Išsivysčiusiose šalyse žemės ūkiu ar žvejyba verčiasi mažiau nei 2 % gyventojų. Pagalvokite: vos 2 % žmonių maitina likusius 98 %. Maistas ant mūsų stalo atvežamas iš už šimtų ar net tūkstančių kilometrų. Šilumos ir šviesos energiją generuoja už šimtų kilometrų stovinčios jėgainės. Iki kai kurių iš mūsų net geriamasis vanduo panašų atstumą turi keliauti vamzdžiais. Gamyklose surenkami prašmatnūs automobiliai ir elektroniniai prietaisai, kurių dalys pagamintos trijuose skirtinguose žemynuose. Eilinis žmogus, po darbo grįžęs namo, kasdien randa pilną šaldytuvą maisto, paspaudus jungtuką, visada užsidega šviesa, telefonas veikia, iš čiaupo liejasi švarus

vanduo, klozete vanduo taip pat nubėga, atlyginimas automatiškai pervedamas į banko sąskaitą, šiukšlės išvežtos, kambario temperatūra pastoviai laikosi daugiau kaip 20 °C, kiaurą parą yra ką žiūrėti per televizorių, o interneto ryšys – patikimas ir šveicariškas laikrodis. Žmonija sukūrė grandiozinį aparatą, kuris iki šiol veikia stebėtinai gerai.

Tačiau taip tęsis ne visada. Vieną gražią dieną tas milžiniškas aparatas gali užsikirsti. Jau nereikia įsivaizduoti, kad kyla didžiausia visų laikų visuotinė epidemija. Virusai plinta esant menkiausiam kontaktui. O jei virusas toks pavojingas, kad nuo jo miršta daugiau nei pusė užsikrėtusiųjų? Liga plinta žaibiškai ir, neprabėgus nė savaitei, apgaubia visą Žemę. (Juk skrydžiai šiuolaikiniais lėktuvais – nuostabu, tiesa?) Neabejokite, kad net tuomet pasaulio žinių agentūros lenktyniautų savo „karštų“ naujienų pranešimais, neatsispirdamos įterpti šokiruojančių vaizdų: respiratoriais, guminėmis pirštinėmis, apsauginiais akiniais ir polietileniniais kombinezonais apsitaisę žmonės iš namų ant vežimėlių gabena į maišus sukištus lavonus.

Juk visa tai matėme visai neseniai, kilus COVID-19 pandemijai, o virusas nebuvo toks mirtinas. Tokie reportažai kartojasi taip dažnai, kad dauguma nusprendžia neiti į darbą nei šiandien, nei poryt, nei užporyt – kol situacija nepagerės.

Žmonėms neatėjus į darbą, grandioziniame aparate pritrūksta kelių sraigtelių. O kas bus, jei jame trūks dalių? Didžiųjų prekybos centrų logistikos būstinėse niekas nepriims užsakymų. Vilkikai neišvežios prekių į parduotuves. Degalinėse ištuštės degalų cisternos. Kai kurie policininkai ir gaisrininkai nepasirodys savo pamainoje, nes apsaugoti šeimas jiems bus svarbiausia. Elektros perdavimo linijas nutrauks škvalas, ir niekas neatvažiuos jų taisyti. Pasėliai supus laukuose ir daržuose, kadangi nebus kam nuimti derlių, jį išgabenti iš laukų ar kokiu

nors stebuklingu būdu paversti pusgaminiais ir sudėlioti į paruoštųjų lentynas.

Didysis aparatas suges. Skamba baugiai? Žinoma. Todėl privalote pasiruošti gresiančioms krizėms. Nuo to priklausys tiek jūsų pačių, tiek jūsų mylimųjų gyvybės.

JEI DAR PAGALVOTUME APIE KARO AR BRANDUOLINIO KARO GRĖSMĘ

Teroristinių organizacijų veiklos rezultatai, ginkluoti konfliktai, nesutarimai tarp pirmaujančių valstybių vadovų – šie ir kiti neigiami įvykiai šiandien ėmė kartotis vis dažniau. Ši aplinkybė neramina ne tik politikus, bet ir paprastus piliečius, verčia susimąstyti apie naują karą, kuris nepagailės nė vienos šalies. Kai kurių žmonių teigimu, mechanizmas, vadinamas „Trečiuoju pasauliniu karu“, jau paleistas. Tačiau mūsų vyksta ne sausumoje ir jūroje, o internete: vieni vartotojai tarpusavyje „kariauja“ žodžiu, kiti tyčia rašo melagingus duomenis, norėdami supriešinti skirtingų šalių piliečius. Jei šie mūsų bus perkelti į realų gyvenimą, jie bus kovojami naudojant branduolinius ginklus ir kitas šiuolaikines technologijas. Tai padidins mirtingumą ir daug ką sunaikins. Ar Trečiasis pasaulinis karas ateis į Žemę?

TIKIMĖS GERIAUSIO, RUOŠKIMĖS BLOGIAUSIAM

Ko gero, būtent šiuo metu pasaulis yra ant naujo pasaulinio karo slenksčio. Pastaraisiais dešimtmečiais smarkiai paaštrėję politiniai, ekonominiai ir socialiniai konfliktai nustūmė žmonių prie bedugnės slenksčio, tokiomis sąlygomis pasaulinis ginkluotas konfliktas yra neišvengiamas ir, pasak nepriklausomų

analitikų, nusineš daugiau nei trečdalį pasaulio gyventojų gyvybių. Mažiausiai pusė išgyvenusiųjų patirs įvairių sužalojimų ir ligų, o likusieji susidurs su pokario badu ir epidemijomis, dar baisesnėmis nei visi išbandymai anksčiau. Ir tai atsitiks būsime kare panaudojus masinę branduolinę, cheminę ir bakteriologinę ginklą. Niekas negali išvengti baisaus likimo! Tačiau planetoje turi likti kuo daugiau žmonių, kad būtų atkurta sunaikinta ekonomika, o pirmoji užduotis, su kuria susiduria šiuo tikslu pasirūpinęs žmogus, yra išgyventi atominį bombardavimą.

Dabar, prieškariu, pareigūnai ir žiniasklaida kalba, kad branduolinių ginklų panaudojimas ateinančiame konflikte yra mažai tikėtinas. Pagrindinis argumentas šiam požiūriui yra mirtinos tokių bombardavimų pasekmės aplinkai, todėl jų naudojimas yra savižudiškas. Tiesą sakant, manoma, kad branduolinių sprogimų poveikio aplinkai vertinimas labai perdėtas. Visų pirma per visą tokio tipo ginklo egzistavimą Žemėje atlikta daugiau nei tūkstantis įvairaus pajėgumo bandomųjų sprogimų, tačiau tai nesukėlė negrįžtamų pasekmių, „branduolinė žiema“ neįvyko, klimatas nepasikeitė. Žinoma, tikrame kare ginklų panaudojimo mastai (o atitinkamai ir rezultatai) bus skirtingi, bombardavimas paveiks upes, derlingas žemes, miestus, žmonija atsidurs ant išnykimo slenksčio, bet tai nesustabdys kariuomenės!

TAIGI, KOKIA TIKIMYBĖ, KAD KARIAUSIME BRANDUOLINĮ KARĄ

Šiandien pasaulyje yra 9 valstybės, turinčios branduolinį ginklą ir atitinkamai galimybę kariauti branduolinį karą. Tai penkios oficialios branduolinės valstybės: Rusija, JAV,

Kinija, Didžioji Britanija, Prancūzija, ir keturios neoficialios (Branduolinio ginklo neplatavimo sutarties nepasirašiusios) – Indija, Pakistanas, Izraelis, Šiaurės Korėja.

Kitas žingsnis – suprasti, kokiomis sąlygomis valstybės yra pasirengusios panaudoti branduolinį ginklą. Kadangi branduoliniai ginklai kare panaudoti tik kartą, prieš septyniasdešimt metų, galima spėti, kad jų panaudojimo galimybei kartelė iškelta beveik neįmanomai aukštai. Branduolinis karas gali turėti katastrofiškų pasekmių tiek atskirai šaliai, tiek visam pasauliui, šis supratimas iš tikrųjų privedė prie griežtų branduolinio ginklo naudojimo ar net jo panaudojimo grėsmės apribojimų.

Branduolinės valstybės gali panaudoti branduolinį ginklą tik reaguodamos į branduolinio ar kito masinio naikinimo ginklo – cheminio ar biologinio – panaudojimą prieš jas ar jų sąjungininkus arba valstybės puolimo atveju įprasti ginklai, kai kyla pavojus valstybės egzistavimui.

Tai patvirtina istoriniai pavyzdžiai. Branduolinės valstybės ne kartą kariavo nebranduolinius karus, pavyzdžiui, 1979 m. Kinijos ir Vietnamo kare arba 1982 m. Folklando kare tarp Didžiosios Britanijos ir Argentinos. Realūs karai vyksta ir šiuo metu, Rusijai užpuolus Ukrainą, ar Izraelio ir Palestinos konfliktas. Branduolinis ginklas nė vienu atveju nebuvo panaudotas. Remiantis kai kuriais pasakojimais, per pirmąjį 1973 m. karo etapą Izraelis svarstė galimybę panaudoti branduolinį ginklą, tačiau Izraelio pergalės mūsų lauke panaikino tokį poreikį. Kalbant apie plataus masto karą tarp dviejų branduolinių valstybių, istorijoje iki šiol nieko panašaus nebuvo, daugiausia dėl atgrasančio branduolinių ginklų poveikio.

Taigi galime daryti išvadą, kad planuojamo branduolinio karo rizika šiandien gana maža.

Kartu negalima atmesti staigaus, neplanuoto įtampos tarp branduolinių valstybių eskalavimo iki tokio lygio, kai kalbama apie branduolinių ginklų panaudojimą (geriausia to iliustracija yra Kubos raketų krizė), arba žmogiškosios ar techninės klaidos (pavyzdžiui, perspėjimas apie SSRS raketų sistemos gedimą 1983 m. rugsėjo 26 d.). Kad būtų išvengta pirmojo varianto, yra specialios ryšio linijos (pavyzdžiui, Rusija–JAV, Pakistanas–Indija). Didžiosios branduolinės valstybės taip pat teigia, kad jų branduoliniai ginklai yra nukreipti į negyvenamąsias teritorijas, todėl sumažėja atsitiktinio paleidimo rizika.

Apibendrinant galima sakyti, kad branduolinio karo rizika šiuolaikiniame pasaulyje labai maža, tačiau kol naudojami branduoliniai ginklai, ji nėra lygi nuliui.

Ir vis dėlto...

Mes visi išgyvename sunkų istorijos laikotarpį. Padėtis pasaulyje toli gražu nėra stabili, ir branduolinio konflikto grėsmė, nors tai ir baisu, bet nepastebimai sklendo ore.

Dauguma žmonių yra įsitikinę, kad branduolinio karo iš viso negali būti, nes jis akimirksniu sunaikintų visą žmoniją. Ir būtent – jei bus, tai kaip tik taip ir įvyks – žmonija išnyks.

Kodėl?

BRANDUOLINIO KONFIKTO MODELIAVIMAS

„Plataus masto branduolinis karas sukels tamsią ir šaltą žiemą, kuri truks apie dešimt metų. Tokias išvadas savo moksliniame darbe padarė mokslininkai iš Rutgerso universiteto, Nacionalinio atmosferos tyrimų centro ir Kolorado universiteto Boulderįje.

Mokslininkai modeliavimui panaudojo naują schemą, kuri išsiskiria didesne raiška ir aukštesne pritaikomumo

riba – 140 km virš paviršiaus, o tai yra 60 km aukščiau nei pirmiau pristatytame NASA modelyje.

Tyrimo duomenimis, gaisrai, kuriuos sukelia plataus masto branduolinių ginklų panaudojimas, į atmosferą išskirs 147 mln. tonų suodžių, kuriuos keletą savaitių skleis stratosferos vėjai visame pasaulyje, blokuodami saulės šviesą. Ekspertai prognozuoja, kad prireiks maždaug septynerių metų, kol uždanga pradės pastebimai mažėti, ir dar trejų metų, kol apšvietimo indikatoriai šalia Žemės paviršiaus grįš į normalų lygį.

Dėl šios pelenų ir suodžių uždangos oro temperatūra nukris daugiau nei 8 °C. Toks atšalimas truks apie ketverius metus, o visiškai sugrąžinti temperatūros rodiklius į ankstesnes reikšmes prireiks maždaug dešimtmečio.

Be to, kaip minėta, dėl atmosferos poveikio išnyks musonai ir smarkiai padidės El Ninjo ciklo kintamumas (EL–Ninjo – paviršinio vandens sluoksnio temperatūros svyravimai Ramiojo vandenyno pusiaujo dalyje), o tai daro pastebimą poveikį klimatui.

Visas modelis pakartoja ankstesnių (pavyzdžiui, NASA Goddardo kosmoso tyrimų instituto 2007 m.) išvadas. Tačiau naujasis modelis, gebantis tiksliau apskaičiuoti kietųjų dalelių judėjimą, rodo, kad suodžių debesis išnyks greičiau nei senesniame NASA modelyje, tačiau klimato pokyčių laipsnis išliks iš esmės panašus.

Padidinus modelio skiriamąją gebą, per pirmuosius kelerius metus po branduolinių atakų prognozuojamas stipresnis temperatūros ir kritulių kritimas visai planetai.

Be to, pirmaisiais metais po karo sustiprės šiaurės poliarinis sūkurys – sparčiai judantis oro srautas, supantis šiaurės ašigalį, o tai lems nežymų temperatūros kilimą (bet tuo pat

metu ji išliks žemiau nulio), palyginti su normaliomis vertėmis tiek Arktyje, tiek šiaurinėje Eurazijoje.

Modernesni skaičiavimai rodo, kad atominės žiemos neturėtų būti. Pirma, šiuolaikiniai branduoliniai užtaisai sprogsta ne žemės paviršiuje, o ore. Juk ir tie, kurie juos sukūrė, nenorėjo mirti iš bado dėl atominės žiemos. Todėl šiuolaikinės raketos į orą pakels daug mažiau dulkių ir pelenų, nei buvo manoma praėjusį šimtmetį. Antra, dar praėjusio amžiaus devintojo dešimtmečio tikslesni skaičiavimai parodė, kad, žinoma, ore bus daug pelenų, tačiau jie nekabos virš žemės metų metus, bet išsisklaidys po kelių savaitių. Jei sprogimai įvyktų rudenį, nuėmus derlių, tai gamtai grėsmę keltų tik radioaktyvi tarša. Ir tai, kaip parodė Černobylio patirtis, gamta ištvėria, nors ir ne be nuostolių. Net jei karas įvyktų pavasarį, tai reiškia tik vieną šaltą vasarą. Gamta yra atlaikiusi daug ilgesnius šalčius! Be to, šaltis, remiantis šiuolaikiniais skaičiavimais, nebus ekstremalus. Trečia, yra versija, jog praėjusio amžiaus vidurio mokslininkai sąmoningai perdėjo branduolinio karo pavojų, kad atgrasytų žmoniją nuo jo.

Bandymas išgąsdinti politikus branduoline žiema buvo veiksmingas. Branduolinės valstybės pradėjo derėtis dėl nusiginklavimo ir sudarinėti sutartis dėl branduolinio ginklo nenaudojimo. Per pastaruosius dešimtmečius planetoje pastebimai sumažėjo branduolinių užtaisų, o buvusius pakeitė planetos atžvilgiu mažiau pavojingi. Dabartinių branduolinių ginklų nepakanka visai žmonijai sunaikinti. Ypač, jei turėsime omenyje, kad tokio tikslo nė viena vyriausybė išvis neturės.

Branduolinės valstybės gali keistis smūgiais viena su kita, bet neturi jokios priežasties sunaikinti Malta, Naująją Zelandiją ar Maldyvus.

Taigi, ar iš tiesų gali prasidėti branduolinis karas? Prinstono universiteto mokslininkai sukūrė branduolinio konflikto tarp Rusijos ir JAV modeliavimą. Ekspertai naudojo tikrus duomenis apie branduolinių ginklų skaičių ir atsargas planetoje.

APOKALIPSĖS MODELIAVIMAS

Prieš keletą metų JAV kariuomenės Jungtinio štabo vadovų svetainėje pasirodė 60 puslapių straipsnis „Joint Nuclear Operations Doctrine“. Dokumentas greitai tapo viešai prieinamas ir netrukus buvo pašalintas iš vyriausybės svetainės. Kartu niekam nepakenks susipažinti su ataskaita: dokumente kalbama apie pasaulinį ir bendrą branduolinį konfliktą, apimantį įvairius scenarijus. Nors ataskaita buvo greitai ištrinta, Amerikos mokslininkų federacija (FAS) sugebėjo ją išsaugoti ir išplatinti.

Netrukus po šių įvykių Prinstono universiteto Mokslo ir pasaulinio saugumo laboratorijos mokslininkai sukūrė karinio konflikto tarp dviejų šalių modelį, kurį paskelbė žurnalas „Science & Global Security“.

Per pastaruosius aštuonerius metus labai išaugo karo veiksmų tarp Rusijos ir JAV rizika, kuri pasiekė apogėjų Rusijai užpuolus Ukrainą 2022 m.

DOOMSDAY LAIKRODIS

Įtempta padėtis pasaulyje stebima ne pirmą kartą. Šaltojo karo metu, būtent 1953 m., *Doomsday* laikrodžio rodyklė sustingo ties dviem minutėmis iki vidurnakčio. „The Doomsday Clock“ yra metaforinis civilizacijos sunaikinimo rizikos įvertinimas, Čikagos universiteto žurnalo „Bulletin of the Atomics“ projektas. Žurnalas leidžiamas nuo 1945 m. Leidinį įkūrė

Manhateno projekto dalyviai – mokslininkai, dalyvavę kuriant pirmąją branduolinę bombą JAV istorijoje.

Iki vidurnakčio likęs laikas simbolizuoja tarptautinės padėties įtampą ir branduolinio ginklo kūrimo pažangą. Pats vidurnaktis simbolizuoja branduolinio kataklizmo momentą. Kiekvienais metais žurnalo direktorių taryba priima sprendimą perkelti laikrodžio rodyklės. Žurnalų leidėjai kviečia ekspertus, tarp kurių yra 18 Nobelio premijos laureatų.

Mokslininkai jau seniai nerimauja dėl branduolinių ginklų kiekio ir pavojingumo. Tačiau nuo 2007 m. ekspertai pradėjo atsižvelgti į pavojų žmonijai, kylančią ne tik dėl branduolinio ginklo, bet ir dėl kitų technologijų. Šiandien *Doomsday* laikrodis rodo 23:58. Jie raginami atkreipti plačiosios visuomenės ir valstybių vadovų dėmesį į galimas siaubingas branduolinio ginklo panaudojimo pasekmes.

IMITUOTAS BRANDUOLINIS KARAS

Imitacija prasideda tuo, kad Rusija pradeda branduolinį smūgį Vokietijos ir Lenkijos pasienio regionams. Branduolinio ginklo panaudojimo priežastis buvo NATO bloko veikla Vidurio ir Rytų Europoje. Po kelių valandų Jungtinės Valstijos išitraukia į konfliktą ir taip pat naudoja branduolinius ginklus. Bomba nukrenta ant Kaliningrado teritorijos. Mokslininkai apskaičiavo, kad po pirmojo išpuolio mirs mažiausiai 2,6 mln. žmonių. Dėl vėlesnių veiksmų mirs maždaug 3,4 mln. žmonių. O aukų skaičius praėjus vos kelioms valandoms nuo branduolinio konflikto pradžios bus ne mažesnis nei 90 mln.

Jau pirmosiomis minutėmis prasidėjus karo veiksmams Europa pasineria į tamsą. Oficialiame mokslininkų kreipimesi taip pat teigiama, kad žmonių nuostoliai neapsiribos maždaug 100 mln.

Nepamirškite apie naikinančią branduolinių ginklų galią. Visi žinome, kad mūsų planetoje yra daug vietų, kurios užterštos radiacija. Nemažai teritorijų daugelį metų išliks netinkamos gyventi.

BRANDUOLINIO KARO PASEKMĖS

Iš tikrųjų spinduliuotė žudo arba sukelia nevaisingumą ir auglius. Tarp Černobylio aukų smarkiai padaugėjo skydliaukės vėžio atvejų. Serbijoje, kur buvo įvykdytas urano sprogdinimas, taip pat padaugėjo vėžio atvejų. Tačiau ne visi susirgo vėžiu. Ir tai suprantama. Juk ne kiekviena mutacija sukelia vėžį ir ne kiekvienas vėžys aktyviai pasireiškia. Mutacijos mūsų kūne vyksta kiekvieną dieną. O vėžio ląstelės formuojasi visą laiką. Bet mes apie jas nieko nežinome, nes organizmas moka gintis ir pašalina šias ląsteles. Tik apsaugos proveržis kartu su nesėkminga mutacija sukelia vėžį. Jei lytinėse ląstelėse įvyko genų mutacija, tai gali niekaip nepasireikšti, nes tėvo geno defektą kompensuos įprastas mamos genas, ir atvirkščiai. Genai neatsitiktinai dubliuojasi! O su sunkiomis mutacijomis vaikas, greičiausiai, visai negims – įvyks persileidimas, taip pat ir pirmaisiais nėštumo mėnesiais, o moteris to net nepastebės. Jai atrodys, kad niekaip negali pastoti ir ciklas nutrūkęs. Įgimtos deformacijos, tokios kaip papildomos galūnės arba, atvirkščiai, jų nebuvimas paprastai yra ne mutacijų, o žalingo poveikio nėščiajai pasekmė.

Ar manote, kad turėtume nerimauti? O jei staiga prasidės tikras branduolinis karas, kokios bus jo pasekmės?

Galų gale, bet koks karas, kuris sugriaus mūsų gyvenimus?

Kaip tam pasiruošti? Juk būti pasiruošusiam – vadinasi, turėti daug daugiau galimybių išgyventi ir apsaugoti savo artimuosius.

IŠVADA

Branduolinis karas šiuolaikinėmis sąlygomis žmonijos nėsunaikins. Politikai tai žino ir gali pradėti baisų karą tikėdamiesi pergalės.

Todėl geriau neslėpti galvos smėlyje, o būti pasiruošusiems.

Galbūt manote, kad geriau iš karto mirti ir užlipti ant stogo, laukiant branduolinės raketos. Tačiau ar jūsų jausmams ir ketinimams pritars jūsų artimieji? Ar tiesiog numosite į juos ranka?

O kai jūs ir jūsų vaikai, seneliai ir neįgalieji, išlindę iš slėptuvių ir rūšių, pamatysite pasaulį sugriuvusį, bus privalu žinoti, ką daryti.

Stengmės, kad visa šioje knygoje esanti informacija būtų išsami ir teisinga. Tačiau leidėjas negali parengti profesionalių patarimų, skirtų kiekvienam žmogui. Knygoje pateikiamų minčių, procedūrų ar pasiūlymų negalima laikyti jūsų gydytojo konsultacijų pakaitalu. Visais su sveikata susijusiais klausimais turite kreiptis į medicinos įstaigą. Leidėjas neatsako už bet kokius nuostolius ar žalą, kuri galėtų atsirasti dėl šioje knygoje esančios informacijos ar pasiūlymų. Bet koku atveju, išgyvenimo veikla iš principo yra potencialiai pavojinga. Visi tokia veikla užsiimančios žmonės privalo patys prisiimti atsakomybę už savo veiksmus ir saugumą. Šioje knygoje pateikiama informacija negali pakeisti gebėjimo tinkamai įvertinti situaciją ir priimti teisingus sprendimus, taip sumažinant riziką. Čia neaprašomi visi įmanomi pavojai ar rizika, kuri gali kilti užsiimant tokia veikla. Ieškokite kiek galite daugiau informacijos įvairiuose patikimuose šaltiniuose, konsultuokitės su specialistais, pasiruoškite netikėtumams ir nepraraskite budrumo. Taip sukaupsite saugesnės ir įdomesnės patirties.

JEI VISA TAI
JAU VYKSTA

MANO NAMAI – MANO TVIRTOVĖ

Sužinojome, kad prasidėjus branduoliniam karui, pirma, nebus pakankamai laiko išpėti gyventojus apie branduolinį smūgį, antra, nespėsime pasiekti slėptuvių. Balistinės raketos turi tokį trumpą skrydžio laiką, kad neleidžia imtis jokių veiksmingų apsaugos priemonių.

Tuo pačiu metu išlieka klausimas: ką daryti?

Svarbiausias dalykas, dėl kurio visos šios rekomendacijos gali būti nenaudingos, yra tai, kad branduolinė ataka prieš civilius tikrai bus staigi tiesiogine to žodžio prasme. Faktas tas, kad prieš balistinės raketos atgabentos kovinės galvutės sproгимą nėra jokių garsų, išpėjančių apie pavojų. Nėra bombonešių riaumojimo, krintančios bombos staugimo ar sviedinio švilpimo, garsų, kurie paprastai perspėja apie bombardavimo ar apšaudymo pradžią, suteikia galimybę prisiglausti. Danguje be garso atsiveria žalsvas kamuolys. Tai, beje, aiškiai matyti branduolinių bandymų filmuotoje medžiagoje.

Garsas atsiranda po kurio laiko, artėjant smūgio bangai. Per tą laiką visi, kurie buvo „degimo spindulyje“ (spindulys, kuriame spinduliuotė sukelia stiprius nudegimus) ir stovėjo atviroje vietoje, jau spės smarkiai nudegti ar net mirti.

Stebėtoju, kuris nemato sprogimo šviesos sferos ir nepatenka į jo spindulius (pavyzdžiui, yra kambaryje ar po namo priedanga, jo šešėlyje), šviesos blyksnis, be abejo, labiausiai bus panašus į labai stiprų ir artimą melsvai raudono atspalvio žaibą. Tik žaibas yra neįprastas, atsirandantis be perkūnijos ir nelydimas griaustinio iš karto. Jei tai matėte, vadinasi, jūs jau patekote į branduolinį sprogimą, pagavote skvarbios spinduliuotės dozę ir turite labai mažai laiko pasislėpti nuo smūgio bangos.

Iš šios aplinkybės išplaukia trys svarbios pasekmės. Pirmą, tai, ką dėvite, apsaugo jus nuo branduolinio sprogimo. Antra, išgyvenimas ir jūsų sužalojimų mastas priklauso nuo to, kur esate ir kaip toli esate nuo branduolinio sprogimo. Trečia, galite naudoti tik tai, kas yra tiesiogiai pasiekama šiuo momentu.

PALANKI VIETA

Pradėkime nuo antrojo punkto, kurį reikia šiek tiek paaiškinti. Yra žinoma, kad mirties ir sužalojimo tikimybė per branduolinį sprogimą priklauso nuo vietos epicentro. Tai yra, tai priklauso nuo to, kiek arti esate nuo jo, ar yra pastatų ir konstrukcijų, galinčių apsaugoti nuo šviesos spinduliuotės ir smūginės bangos.

Šis veiksnys kartu su branduolinio sprogimo staigumu suteikia išlikimui po branduolinės atakos loterijos pobūdį: kam pasiseks. Jei kas nors suras branduolinį sprogimą didelio sunaikinimo ir „degimo spindulio“ zonoje, atviroje vietoje, pavyzdžiui, gatvėje, jis mirs. Bet jei toks žmogus prieš sprogimą pasuks už kampo ir atsidurs pastato apsaugoje, greičiausiai jis išgyvens ir gali net nesusižeisti. Japonų kapralas Yasuo Kuwahara išgyveno būdamas 800 m nuo branduolinio sprogimo epicentro, nes buvo už didelio gelžbetoninio sandėlio. Jį iš po griuvusių ištraukė kariai, kurie per sprogimą buvo tvirtame gelžbetoniniame karo ligoninės pastate.

Kas gyvens ir kas mirs per branduolinį sprogimą? Tai daugiausia lemia atsitiktiniai veiksniai. Tačiau vis tiek galite šiek tiek padidinti tikimybę, jei apytiksliai nustatysite labiausiai tikėtiną sprogimo vietą, pavojingą zoną ir savo vietą joje.

Kur sprogs branduolinė galvutė? Į šį klausimą galima atsakyti tik apytiksliai, nes tikslūs branduolinio karo planai ir taikinių koordinatės yra slapti.

Branduolinės valstybės deklaruoja priešpriešinės jėgos strategiją branduoliniams smūgiams, tai yra deklaruoja, kad branduolinės galvutės yra nukreiptos į karinius objektus, raketų pozicijas ir pan. Tačiau jei analizuotume logiškai įmanomą branduolinio karo eigą, tektų tuo suabejoti. Pirma, sėkmingas priešpriešinis smūgis įmanomas tik esant absoliučiai staigiam puolimui. Tačiau netikėto smūgio nebus, nes raketos paleidimą aptiks perspėjimo apie raketų ataką sistemos palydovai ir radarai. Atakuojama pusė dar turi pakankamai laiko paleisti savo raketas, tai yra atlikti atsakomąjį smūgį.

Taigi, atakuojanti pusė žino, kad užpulta pusė aptiks raketos paleidimą ir išsaus grįžtamąją salvę dar prieš sunaikinant savo raketų pozicijas. Vadinasi, smūgis teks į įrenginius, kurie jau paleido savo raketas. Tokiu atveju jų sunaikinimas beprasmis, amunicija bus švaistoma. Atitinkamai, puolama pusė taip pat susiduria su situacija, kai jos priešas jau paleido savo raketas, o jų pradinių pozicijų pralaimėjimas taip pat yra beprasmis. Kad *Counter-Strike* būtų veiksmingas, jis turi turėti kitą tikslų sąrašą. Taigi priešpriešinės jėgos strategija esamomis sąlygomis yra neveiksminga ir, matyt, egzistuoja labiau siekiant įbauginti priešą.

Vadinasi, jei vadovausimės abiejų pusių efektyviausio branduolinio smūgio siekiu, iš pradžių dauguma raketų nėra nukreiptos į priešo raketų pozicijas. Kai kurie iš jų gali būti skirti sunaikinti vadovavimo centrus, dideles oro ir jūrų bazines, tačiau tokių taikinių palyginti nedaug. Žala turi būti padaryta kiek įmanoma didesnė. Apskritai, greičiausiai, branduolinės galvutės yra nukreiptos į kuro ir energetikos komplekso objektus:

dideles šilumines ir atomines elektrines, naftos ir dujų chemijos gamyklas, didelius energetinių tinklų mazgus, naftos ir dujų tiekėjų mazgus. Beveik visi šie objektai lengvai nukenčia nuo branduolinio sprogo, dauguma jų gerai dega, o jų sunaikinimas suduoda atgalinį smūgį visai ūkio ir transporto sistemai, o elektros energetikos sistemos atkurti bent iš dalies prireiks kelių mėnesių.

Kai kurie iš šių įrenginių yra miestuose arba šalia jų. Remiantis tuo, nesunku nustatyti didžiausias grėsmės vietas. Pakanka paimti pakankamai išsamų žemėlapi, jame surasti savo namą ar darbo vietą, taip pat artimiausią didelę elektrinę ir išmatuoti atstumą. Jei vieta, kurioje nuolat ar reguliariai būnate daugiau ar mažiau ilgą paros laiką, yra mažiau nei 2 km atstumu nuo galimo tikslo (spindulys, kuriame smūgio banga sukelia mirtinus sužalojimus, yra apie 2 000 m, esant 400 kilotonų bombos galingumui), tuomet turite pagrindo nerimauti. Jei vieta yra 2–7 km atstumu nuo tikėtino tikslo, greičiausiai išgyvensite, tačiau galite susižeisti, susižaloti ar nusideginti, o didesniu nei 5 km atstumu tikimybė tampa minimali. Jūsų padėtis daugiau nei 7 km atstumu nuo artimiausio tikėtino taikinio reiškia, kad jums niekas negresia. Net jei kovinė galvutė nukrypsta nuo nukreipimo taško, nei šviesos spinduliuotė, nei smūginė banga, nei prasiskverbianti spinduliuotė jūsų nepasieks.

Valstybių gynybos ministerijos arba ekstremaliosios padėties komisijos privalėtų sudaryti išsamias gyvenviečių ir miestų dalių ir rajonų, kuriems kyla didžiausia grėsmė, diagramas. Tai labai supaprastintų pasiruošimo išgyventi procesą bet koks karo, o ypač branduolinio smūgio atveju. Tačiau galima atlikti ir individualų vertinimą, nes šiais laikais laisvai prieinamos visos tam reikalingos priemonės.

Skaitykite likusius
196 iš **224** puslapių,
įsigiję šią knygą

www.obuolys.lt

KITI KNYGŲ FORMATAI:

klausykla.lt

**Audio
knyga**

**Elektroninė
knyga**

Paskutiniai dveji metai visiems parodė, kokiame nestabiliame ir nenuspėjamame pasaulyje gyvename. Netikėtai užklupusi pandemija ir Ukrainos užpuolimas privertė suprasti, kad turime būti nuolat pasirengę bet kokiai krizei – ištikus nelaimei greičiausiai teks pasirūpinti ne tik savimi, bet ir savo šeima bei artimaisiais.

Užtenka tik vieno neprognozuojamo įvykio, ir mūsų gyvenimas vėrčiasi aukštyn kojomis. O tokių netikėtų išbandymų tikimybė darosi vis realesnė. Ką daryti, jei įvyktų teroristinis išpuolis, rimtos gamtos kataklizmas, cheminė ar biologinė ataka ir net baisiausia – branduolinis sproginimas ar net branduolinis karas? Kaip apsiginti ir apsisaugoti?

Šioje knygoje rasite ne tik pagrindinių grėsmių, išskylančių visuomenei, apžvalgą, bet ir svarbiausias žinias, kurių prireiks, kad jūsų šeima išgyventų.

Taip pat rasite praktiškus būtiniausių priemonių sąrašus:

įrankių; medikamentų; maisto produktų; kas turi būti skubaus avarinio pasitraukimo kuprinėje ir pan.

Kaip užsitikrinti pakankamus resursus:

vandens – filtravimo, transportavimo,

saugojimo ir apdorojimo galimybės;

maisto – kiek ir kokių maisto atsargų turėti,

kaip jas apsaikiauoti, kaip laikyti;

kuro ir energijos šaltinius.

- Kaip išmokyti teikti pirmąją medicinos pagalbą, ką reikia turėti pirmosios pagalbos vaistinėje, kaip pasirūpinti lėtinėmis ligomis sergančiais artimaisiais.
- Kaip užsitikrinti minimalią komunikaciją.
- Kaip paruošti savo būstą įvairių grėsmių atvejams.
- Kaip įsirengti sleptuvę.
- Kaip susidaryti atsitraukimo planą ir pasirinkti maršrutą.

Visi patarimai išdėstyti aiškiai ir suprantamai, papildyti dalykinėmis schemomis ir informatyviomis iliustracijomis. Pateikiamos bendrosios žinios, kurios pravers bet kokios nelaimės atveju, ir būtiniausios priemonės, kurių reikėtų imtis kilus:

- karui;
- branduoliniam karui;
- cheminei atakai;
- dujų atakai.

Būkite pasirengę apsaugoti save ir savo artimuosius!

Kiekviena nupirktą knygą = pasodintas medis

www.obuyls.lt

Slaptas klubas

ISBN 978-609-484-734-9

9 786094 847349

Negražinė literatūra > Išlikimo gidas

Viešelo detektas: © Shutterstock

SKAITANTIS YRA GRAŽUS